

1964 NOV 10

VILÁG PROLETÁRIJAI, EGYESÜLJÉTEK!

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VI. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

Ara: 50 fillér

1964. NOVEMBER 7.

„Ereje leküzdi hibáit...”

— Réczei elvtárs ünnepi beszédéből —

Több mint 90 ország kommunista pártjának 43 millió tagja és az őket követő sok százmillió ember ül ma össze, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójáról megemlékezzenek. Ez a megemlékezés olyan történelmi fordulóponthoz kapcsolódik, mely él és hat az ünnepeit ünneplő életére, nem ért véget a múltban, nem vált múlttá annak a nemzedéknek az elmúlásával, amely azt létrehozta. Hálaadó ünnep ez azok iránt, akik a forradalmat győzelemre vitték, de nem csupán az. A második nemzedék ünnepel már, akiktől Lenin mást, többet kívánt, mint kortársaitól és harcostársaitól.

„A kapitalista társadalomban felnevelkedett dolgozók nemzedéke — mondotta Lenin — legjobb esetben is csak azt a feladatot oldhatja meg, hogy megsemmisítse a kizsákmányoláson épült régi kapitalista létforma alapjait... csak az a nemzedék tud majd továbbépíteni, amely már új körülmények között lát munkához.”

Az orosz proletariátus pártjáról, a szavára felkelt munkásokról és parasztokról és az Auróra tüzeiről tehát úgy emlékezünk meg méltóképpen, ha számot vetünk azzal, hogy az általuk megnyitott úton meddig jutottunk, s jól követtük-e a Lenin által kijelölt irányt. Csak így érthetjük meg a célt, amit el kell érniünk és csak a világ mai állapotán mérhetjük le a 47 év előtti történelmi fordulat jelentőségét.

A világ mai állapotának egyik fő tényezője a békés együttélésért folyó harc.

A békés együttélés körülményei között folytatott osztályharc megváltozott feladatokat ró a világ munkáspártjaira, és más taktikai célkitűzéseket követel. E megváltozott körülményeket sem Marx, sem Engels, sem Lenin nem ismerhették és elméletét ki nem dolgozhatták. De rossz hála a tanítókat iránt, ha mindig csak tanítványok maradunk. A marxizmus-leninizmus megtanít benünket arra, hogy hogyan gondolkodjunk, hogyan kell számba venni a társadalmi, gazdasági és politikai realitásokat — de e realitások ismerete nélkül nem mondhatták meg azt, hogy mi legyen az ezekből levont következtetésünk. Ezt nekünk kell elvégeznünk és nekünk kell vállalnunk érte a felelősséget, még akkor is, ha következtetésünket nagy tanítónk valamely tételével alá is tudjuk támasztani.

Lenin csak figyelmeztetni tud bennünket

arra, hogy „más dolog az élcsapatot megnyerni a kommunizmus számára és más dolog a tömegeket megnyerni az élcsapat számára. Itt nem ezekben kell számolni... itt milliókban, tízmilliókban kell számolni.”

A tőkés világban élő tíz- és százmilliók elvetik a háború gondolatát, de megnyerhetők a békés együttélés, a békés viszonyok között folytatott gazdasági verseny során. Az imperializmus politikai és ideológusai az ebben rejlő veszélyt világosabban látják, mint sokan a kommunisták közül. A békés gazdasági verseny az imperialisták szemében nagyobb fenyegetés a tőkés rend ellen, mint az atomfegyver, mert a békés verseny célja nem területek hódítása, hanem a szívek és elmék megnyerése. Nem tömegpusztulás árán ígér magasabb rendű társadalomban magasabb rendű életet — nem a termelés eszközeinek elpusztításán keresztül, hanem azok fejlesztése, a javak szaporítása, a jólét fokozása útján.

Ez is háború, ez is forradalmi harc kérdése — a szocialista módon szervezett termelés minden egyes gépénél, minden egyes íróasztalánál, s hozzátehetjük: minden tanteremben vívott harc kérdése.

Az első nagy szocialista forradalom ügyének a hivatásos forradalmárok nyerték meg a tömegeket, a végső győzelemre a bizonyíték mozgósít; annak kétségbevonhatatlan bizonyítását, hogy a szocialista módon szervezett társadalom és termelése az anyagi javak nagyobb bőségét képes biztosítani az emberiség számára, mint bármely előző társadalmi és gazdasági rend. Ezt a bizonyítékot azonban a hivatásos forradalmárokkal összeforvra, a szocializmusban dolgozók milliói tudják csak szolgáltatni.

Az imperialista hatalmak politikusai a békés verseny ellen vannak, mert félnek eredményétől. A politikusok azonban a statisztikát olvassák, az egyszerű emberek a kirakatokat nézik. A statisztika már most mutatja, a szocializmus győzelmét, a kirakat még nem. Azonban nem szorul bővebb kifejtésre, hogy a statisztikai trendvonal mutatja a jövőt, s egyben mutatja a jövő kirakatait is. Ezért csak absztrakció, amikor azt mondjuk, hogy a „történelem ereje”, a „fejlődés megállíthatatlan törvénye” az egész világot a szocializmus irányába viszi — konkrét történelmi erő az ember, aki megérti ezt a törvényszerűséget és vállalja, hogy annak megfelelően cselekszik. Nem az egyes ember, hanem valamennyien, s a győzelem éppúgy rajtuk múlik, ahogyan a fegyveres ütközet kiemelte a katonák helytállásától függ.

Ezért van az, hogy a szocializmus és a demokrácia elválaszthatatlanok egymástól; csak együtt tudnak és együtt is kell fejlődniük. Emlékezzünk, hogy a szocializmus fejlődésében megtorpanást okozott a demokrácia megsértése és csak a demokrácia helyreállítása adott újabb lendületet a fejlődésnek. A hallgatóságos cinkosság a törvény és a törvénytelen erőszak között majdnem végzetesnek bizonyult és láttuk azt is, hogy a tömjén istennek való, embernek méreg, amelytől megszédül. A szocializmusnak lényege a demokrácia, nem úgy, minő a tőkés társadalomban, ahol ki kell harcolni. Szocialista társadalomban a kormányzás válik lehetlenné demokrácia nélkül, mert csak a demokrácia kelti a szocialista társadalom tagjaiban öntudatra azt, hogy önmaguknak termelnek, a magukéval gazdálkodnak.

A Szovjetunió munkásosztályának, a munkások, parasztok és katonák szovjetjeinek, a Lenin vezette kommunista pártnak 47 év előtti nagyszerű győzelme tehát megváltoztatta a világ térképét, erőviszonyait és új korszakot nyitott az emberiség történetében. Ez az út olyan, amilyennek Lenin látta: „A világtörténelem feltartóztatatlanul halad a proletárdiktatúra felé, de korántsem halad sima, egyszerű, egyenes úton.” Saját fogyerőségei is feltartják útját, de erejét és nagyszerűségét éppen az bizonyítja, hogy roppanás nélkül viselte el az abszurdumokat, amelyekkel megterheltek, és ereje mindig képessé teszi arra, hogy saját hibáit feltárja és kiküszöbölje. Ezt az erőt és képességet Marx, Engels és Lenin tanításaiból meríti, a társadalom fejlődésének objektív törvényszerűségeiből.

A haladás törvényszerűsége az is, hogy ellenállásra talál, mindazok részéről, akiket érdekük a fennálló állapot konzerválásához köt. A történelem a nem marxisták számára is mutatja, hogy a haladással szembeállók sorsa mindenkor az elbukás volt, de senki sem képes arra, hogy önmaga végzetére vonjon következtetést és tanulságot. R. Tagore azt mondja: „Az hittük, haladni valami hősiesség, de valójában nem haladni, ez a „hősies”, mert szembeáll az egész haladó világgal.”

Talán van ebben valami igazság, mert mi kommunisták nem hősöknek érezzük magunkat, hanem hétköznapi embereknek, akik végrehajtjuk azt, amit a történelmi fejlődés objektív törvénye a mi generációnkra ró. A világ általunk halad és halad ott is, ahol a szocializmus ellenségei a haladást meg akarják állítani.

Nem becsülhető le az az erő, az imperializmus ereje, amely a történelemnek e törvényszerű haladásával szembenáll. Ezt az erőt elsősorban az jelenti, hogy a legnagyobb imperialista hatalmak gazdaságilag ma még erősebbek, mint a szocialista világrendszer gazdasága — gazdagabb nálunk, a profit szüntelen növelése mellett az anyagi javak nagyobb mennyiségét képesek saját munkásságuk számára juttatni.

De a fejlődés arányszámait azt mutatják,

Villámriport

Az elmúlt héten ismét nálunk járt Peter Arenknecht, a Berlini Közgazdasági Főiskola hallgatója, aki énekkarunk németországi látogatásának és az ő énekkaruk itteni vendégszereplésének egyik szervezője volt.

Először a német kultúr csoport fellépéseiről kérdeztük meg.

— Augusztus 4 és 25 között 90 főnyi csoportunk másodszor adott Budapesten, Balatonkenesén, Városlődön. Nemcsak az énekkarosok jöttek Magyarországra, azonban a prózai szövegek, színjátékok játéka csak ott kerülhetett sor, ahol a közönség zöme nemetűl is tudott, mint Városlődön.

— Eredményesnek találjátok-e a csereakciót?

— Mi elégedettek voltunk vele. A fellépések mellett jutott idő az emberekkel, az országgal való ismerkedésre is. Sok személyes kapcsolatot termeltünk, és azt hiszem, a csoport minden tagja örömmel jön újra Magyarországra.

A szíves vendéglátásért ezúton is köszönetünket fejezzük ki a magyar énekkar vezetőinek és minden tagjának!

— Milyen utazási terveitek vannak a jövő évre?

— Bulgáriába szeretnénk menni, de ezt az utat valószínűleg másféle formában tudjuk majd lebonyolítani, mint a magyarországit. S ha vonat vagy autóbusszal megyünk, akkor Budapesten rövid időre újra viszontlátjuk majd ismerőseinket.

Kerületi küldötttertekezleten

KISZ-titkárunk, Bessenyei Lajos a IX. kerületi küldötttertekezleten felszólalt egyetemünk KISZ-szervezete nevében

Zárthelyi eredmények

A délelőtti II. évfolyam első statisztika zárthelyi dolgozatának átlageredménye 3,18, ami jobb a tavalyi másodévesek megfelelő eredményénél (2,90) és első szerény lépésnek lehet tekinteni, annak érdekében, hogy idén a vizsgaeredmények is jobbak legyenek. Ehhez azonban további és kevésbé szerény lépések szükségesek.

A javuló tendencia mellett egy új veszély is fellepett. Tanszékünk már az idén bevezette a reformban előirányzott gyakorlati rendszert. A hetenkénti kétórás gyakorlatok helyett most kéthetenként tartunk háromórás gyakorlatot. Egyelőre elég sokan vannak, akik számára ez rendszeres kéthetes, vagy egy-egy gyakorlat kihagyásával egyhónapos szünetet jelent a tanulásban. Ennek eredményeképpen a csökkenő óraszámú gyakorlato-

kon nehezen tudjuk az anyagot átvenni.

A fentemlített átlag mögött karonként és csoportonként elég nagy eltérések tapasztalhatók. A legjobb eredményeket elérő tanári B-szak (4,30), valamint az általános szak 2. csoportja (3,89) és a terv-matematika II/2 csoportjának (3,85) átlagával szemben különösen a belkereskedelmi szak eredménye gyenge. A belkereskedelmi szak II/3-as csoport átlaga: 2,68, a belkereskedelmi 1. és 2. csoporté 2,75. Hasonlóan rossz az ipar II/6 csoporté is — 2,73.

Az esti III. évfolyam ugyanazt a dolgozatot 2,74-es átlageredménnyel írta meg. A karok közül a legjobb átlagot az általános kar (2,98 százalék), a leggyengébbet az ipar kar érte el (2,61).

Köves Pál

Megalakult a kollégiumi bizottság

Már meg is tartotta első ülését a kollégiumi bizottság, amikor létezése tudomásunkra jutott. (!)

Október 1-én alakult meg azzal a céllal, hogy a kollégiumok munkáját elősegítse. Nem irányítószerv! Nem a diákbizottságok és kollégiumi igazgatók feladatának, illetve hatáskörének csökkentését célozza. A kollégiumi bizottság csak észrevételeit, javaslatait közli az illetékesekkel, a döntés joga — hogy azt elfogadják vagy elvetik — már a diákbizottság feladata.

E szempontok határozzák meg ideál munkatervét is,

mely röviden három pontban foglalható össze:

1. Kollégiumaink munkatervének és házirendjének megvitatása.
2. A diákbizottságok munkájának megbeszélése.
3. Kollégiumaink szerepe és lehetőségeik az általános és szakmai nevelésben.

Mint már említettük, a kollégiumi bizottság már megtartotta első ülését. A kollégiumok munkatervét tárgyalta meg. Megállapították, hogy azok reálisan tükrözik az irányelveket, de kisebb-nagyobb hiányosságok mind-egyikben fellelhető.

Például a Rudas László utcai kollégiumban:

— Hathatósabb eszközökkel kellene küzdeni a vallásos világnézet ellen. Ennek érdekében több természettudományos előadást kell tartani.

— Anyagi eszközöket kellene biztosítani az előadók tiszteletdíjának fedezésére.

— Nagyobb gondot kellene fordítani a feladatok anyósabb elosztására, a funkcionáriusok között.

Reméljük, a kollégiumi bizottság munkája eredményes lesz és a diákbizottságok értékesítik a hasznos javaslatokat.

hogy ez a különbség mindinkább csökken és ha az egész tőkésrendszerű világgal hasonlítjuk össze magunkat, s nem csupán egy tücat fejlett iparú országgal, ez már ma is a mi előnyünket mutatja. Spanyolország és Portugália imperialista hatalmak, népiük életszínvonalja azonban messze alatta van bármely szocialista ország színvonalának. Néhány százmillió ember jólétének forrása mástól milliárd ember nyomorúsága. Azt a nyomort, amit az imperializmus és a gyarmati kizsákmányolás hozott világra, ugyanez a társadalmi rend képtelen megszüntetni.

A világ pedig ki akar kerülni a nyomorúságból, egyszerűen azért, mert ennek társadalmi és technikai feltételei adva vannak. Az imperializmus erős, de bukásának csiráját magában hordja.

A szocializmus erejét és történelmet meghatározó jelentőségét bizonyítja, hogy ellenfeleinek nincs egyetlen lépése, egyetlen politikai vagy diplomáciai sakkhúzósa, amelyet ne az határozná meg, hogy a szocializmus hatalommá vált a földön, politikai hatalommá a föld egy részén, s eszmei hatalommá az egész világon.

Olyanok az imperialista kormányok, mint az anekdotabeli rászédett alkímista, akinek kutyvalékából azért nem válik arany, mert közben — a recept előírása ellenére — mindig az óriáskigyóra gondol. A tőkésvilág urai sem tudnak másképp gondolni, mint a szocializmusra — emiatt csúszott ki kezükből gyar-

matbirodalmuk, ezért fordítják fegyverkezésre ipari kapacitásuk óriási részét, ezért készül háborúra és ezért rejtig a háborútól. „Halott már az, aki csak biztonságáért él” — mondja Goethe. A kapitalizmus biztonságkeresése azonban még vérszedelemeket rejt magában a világra és az egyénekre is. A világra a háború veszélyét, az egyénekre az üldözöttség és elpusztítás veszélyét. Üldözik országokban a kommunistákat, mert azt remélik, hogy az eszme hordozóitól megszabadulva, megszabadulnak az eszme erejétől is.

Claude Roy francia publicista írja: „Egy nemzet szabadságának és igazának legbiztosabb hőmérője, hogy hány kommunistát tart bebörtönözve. Amikor a szabadság kezd eltűnni, a kommunisták már börtönben vannak, amikor a szabadság kezd valahol újra megjelenni, a kommunisták még börtönben vannak... A kommunistákat tartóztatják le először, tövik agyon a legkisebb okból és ha élnek, ők szabadulnak utóljára.” Ez a burzoá újságíró pontosan látja, hogy a kommunizmus elleni harc első áldozata a tőkésországok demokráciája, s hozzáteszi: „a demokrácia és a béke azzal kezdődik, hogy véget ér az elnyomó kommunistaellenesség.”

A szocializmus eszméjét azonban nem lehet börtönben tartani, rágalmak, nyílt elnyomás és háborúk nem állíthatják meg útján: törvényszerűen viszi az emberiséget egy magasabb rendű élet felé, melynek távlatait az októberi forradalom nyitotta meg előttünk.

Jól sikerült dolgozatok az ipari karon

Eredményes munka az üzemi gyakorlaton

A „Közgazdász” 1964. május 25-i száma tájékoztatót közölt a harmadéves ipar-szakos hallgatók nyári termelési gyakorlatáról, amelyek keretében dr. Marczell Jenő, az Ipargazdaságtan tanszék termelési gyakorlat felelőse nyilatkozott:

„130 iparszakos, harmadéves hallgató megy termelési gyakorlatra, 74 társadalmi ösztöndíjas az ösztöndíjat adományozó vállalatokhoz, a többi hallgató pedig úgynevezett bázisvállalatokhoz kerül.

...A tanszék gondosan válogatta ki a gyakorlat szempontjából legalkalmasabb vállalatokat... kérésünkre az üzemek instruktort jelölték ki, többnyire a vállalat tervosztály vezetőit, üzemgazdasági vezetőket, általában irányítófunkciót betöltő gyakorlati szakembereket.

...A dolgozat legyen igényes, megállapításai, közgazdasági következtetései támaszkodjanak alapos számításokra.”

Ennyit a cikkből.
A napokban ismét felkerestük dr. Marcell Jenőt, mondja el a termelési gyakorlatról szerzett tapasztalatait, észrevételeit, számoljon be a dolgozatok eredményeiről, színvonaláról.

— A tanszék valamennyi dolgozója részt vett a termelési gyakorlat instruktori munkájában, s így valamennyiük nevében mondhatom, hogy ez a nyári gyakorlat igen jó eredménnyel zárult — kezdte Marczell elvtárs. — A dolgozatok megfelelnek az oktatási reform követelményeinek és a hallgatók önálló, elmélyült szakmai munkájáról tesznek tanúbizonyságot. Formailag a dolgozatok igényesek, 30—50 oldalnyi terjedelműek.

Nagy súlyt helyeztünk arra, hogy a kiadott dolgozati témák komplex munkát követeljenek meg a hallgatóktól és kitöltésük a gyakorlati időtartamát. Jól válogattuk ki azokat a szakembereket, akik a vállalatnál üzemi instruktorként segítettek a hallgatókat. Legtöbbjük egyetemünkön korábban végzett, jelenleg vezetőállásban dolgozó közgazdász, és jó kapcsolatot sikerült teremteni velük. A további években is őket fogjuk felkérni az instruktori teendők ellátására.

A dolgozatokat a tanszék munkatársai elbírálták. A szerzők közül az alábbiakat dékán és tanszékvezetői díjszerűen részesítették:

Bánkúti Judit
Bíró Emma
Bottkai Ildikó
Dallos Éva
Darvas László
Eszényi Éva
Gyüre Béla
Horváth József
Horváth Magdolna
Iványi László
Lukács Margit
Matula Pál
Morvai Jánosné
Mudruczó György
Oláh János
Sarudi Csaba
Tószeczi Éva
Tóth László
Weisbach Mária

A fenti cikkekre utalva említeném meg a következőket: Akkor a tanszék ajánlataként hangzott el néhány mondat, amelyben a hallgatókat arra kértük, hogy igyekezzenek baráti kapcsolatokat kialakítani a gyári szakemberekkel, alkotó módon bírálják a gyár esetleges hibáit. Hogy a tanszék elképzeléseit mennyire váltották valóra a hallgatók, azt azok a levelek is bizonyítják, amelyeket a tanszék kapott a gyári instruktortól.

Néhány részlet különösen figyelemre méltó:

Az egri Finomszerelvénygyár instruktora írja: „... A hallgató személyén keresztül megállapítottam, hogy fiatal egyetemi hallgatóink szakmai oktatása igen jó úton halad, és befejezésül azt tudom mondani, hogy sok ilyen tehetséges, szorgalmas, becsületes, szakmáját nagyon sze-

rető munkacsoport van szükség a népgazdaságnak, akkor biztosan megoldjuk azokat a feladatokat, amelyek az üzemek előtt állnak”.

A Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár instruktora, Budapest: „... Szívesen üdvözlőnk mindhármukat kollégaként.”

Zala megyei Tanács VB. Ipari Osztály instruktortól:

„... Mint közgazdász, kedvezőnek ítélem meg e hallgatók kerestül azt a változást, mely az egyetemen elméleti kérdések gyakorlati vonatkozásának, realitásának a közelésére enged következtetni.”

És még idézhetnénk sok hasonlót.

A várakozásnak megfelelően az építőipar néhány jelenlegi közgazdasági kérdésére vonatkozóan, rendkívül értékes dolgozatok készültek. Gondolok itt a 8 építőipari vállalat társadalmi ösztöndíjas hallgatóira, akik szakmai tudásukkal megfelelő, speciális témát kaptak és oldottak meg sikeresen. Valamennyien a folyamatos építés-szervezés köz-

gazdasági kérdéseiről című témát dolgozták ki, különböző városokban (Szeged, Dunaujváros, Tatabánya, Miskolc, Békéscsaba, Budapest). A hallgatók komolyan vették a szakfeladatot, erről tanúskodnak az igényesen elkészített dolgozatok is. A három legjobban sikerült dolgozatot az Építésügyi Minisztérium dícséretben és pénzjutalomban részesítette. A dolgozatok elbírálását az EM, Építésügyi és Üzemszervezési Intézetet végezte. A három hallgató: Tóth László, Oláh János, és Bottkai Ildikó.

— Az elért eredményeket figyelembe véve, mi a tanszék terve a jövő évet illetően?

— A dícsérelt levelek a tanszék helyes oktatási irányvonalát igazolják. A jó munka viszont, tapasztalatunk szerint, kellő megalapozást igényel, ezért már most megkezdjük a jövő évi termelési gyakorlatok szervezését és előkészítését, hogy az elkövetkező évben a színvonal ne

csökkenjen, hanem minél több, az oktatási reform követelményének megfelelő sikeres dolgozat készüljön. Nem titok — folytatta Marczell elvtárs —, hogy a szakmai munkát és az üzemi gyakorlat eredményét a tanszék figyelembe veszi a végzős hallgatók jellemzésénél, sőt az állások odaítélésénél is. Nem is szólva arról, hogy a termelési gyakorlati dolgozat általában a hallgató első nagyobb terjedelmű, önálló műve, amelynek készítésekor megismeri a kutatómunkát és jó alkalmat talál arra, hogy a gyakorlati ipari kérdésekben saját véleményét alakítsa ki. A jól sikerült termelési gyakorlati dolgozat alapja lehet a későbbiekben megírandó doktori disszertációnak is.

Felhasználom az alkalmat és köszönetet mondok a tanszék nevében a gyári instruktorknak lelkiismeretes munkájukért, amellyel hozzájárultak a közgazdászok szintjének emeléséhez.

Nagy Zsuzsanna

A jutalmazottaké a szó

Tóth László:

— Szegeden, a Csongrád megyei Építőipari Vállalatnál töltöttem a gyakorlatot. A vállalat ösztöndíjasa vagyok. Jövendő kollégáim szeretettel fogadtak, minden támogatást megkaptam. Rendkívül sok újat tanultam. Megismerkedtem a vállalat közgazdasági problémáival. A jövőre vonatkozó elképzelésem: mivel az egyetem elvégzése után oda megyek, s már ismerem a problémákat, így jelenlegi dolgozatom témáját vizsgálom továbbra is. Észrevételelem az, hogy a folyamatos építés-szervezésben rejlő tartályokat nem használják ki eléggé a vállalatnál. A folyamatos építés-szervezés mint minden új bevezetése — problémát jelent, s ennek megoldását várják a kikerülő közgazdászoktól. Az említett kivül sok egyéb közgazdasági szervezési kérdés is megoldásra vár, feladatunk tehát lesz bőven.

Oláh János:

— A Dunaujvárosi Építőipari Vállalatnál vagyok társadalmi ösztöndíjas. Témám a folyamatos építés-szervezés, melynek gyakorlatában sok kérdés vár tisztázásra. A vállalatnál ez a módszer nagyon gyerekcipőben jár. Örömmel tapasztaltam, hogy a vállalat vezetői az újban felismerve a gazdaságosabbat, érdeklődéssel reagáltak és hathatós támogatást adtak munkámhoz. Az építőipar tudományos kutatásában olyan irány alakult ki, hogy a matematika, a tervezés és szervezés egyre nagyobb szerepet kap. Ugy vélem, hogy a

Az interjúalanyok

tanulmányaimban szerzetté a gyakorlatban is fel tudom használni, ugyanakkor a termelési gyakorlaton szerzett tapasztalatok komoly segítséget nyújtanak az „Ipari vállalatok tervezése-szervezése” tárgy tanulásában. A nyári gyakorlat a IV. évi tanulmányi munkát megalapozta.

Bottkai Ildikó:

A Tatabánya-Ujvárosi Építőipari Vállalat ösztöndíjasa vagyok. A termelési gyakorlatot egy hónappal meghosszabbítottam, mert úgy éreztem, hogy szakmai szempontból hasznos. Ez idő alatt szakmai munkát végeztem, ezért fizetést is kaptam. A vizsgált probléma a vállalatnál még eléggé ismeretlen volt és alaposabb kidolgozásához sokkal több műszaki ismeretre lett volna szükségem. Ugyanakkor a technológiai ismeretek hiányát is éreztem. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy a II—III. éveseknek felhívjam

a figyelmét arra, hogy mennyire fontos ezek alapos ismerete. Ugyanakkor általános tájékozottságot kell szerezni abban az iparágban, ahol dolgozni fognak. A termelési gyakorlat nagyon hasznos volt, megvan a további tervem. Tervszerűtlenséget tapasztaltam a szállítások területén, és véleményem szerint e költések csökkentésénél komoly tartalékok vannak. Többek között ezeket igyekszem majd tanulmányaim befejezése után vizsgálni.

— Itt ragadom meg az alkalmat — kapcsolódott be újra a beszélgetésbe Oláh János —, hogy hármunk és valamennyi negyedéves hallgató nevében köszönetet mondjak a tanszéknek, a gyári instruktorknak és különösen Marczell elvtársnak, azért a lelkes támogatásért, amit kaptunk. A gyakorlati idő alatt is bármikor fordultunk hozzájuk segítségért, tanácsért, azonnal támogattak.

Nagy Zsuzsanna

Egy kis statisztika

Még a tanév elején felvetődött, hogy egyetemünk fokozatosan „elnőiesedik”. Nézzük meg a számok tükrében, hogy tulajdonképpen hogyan fest ilyen szempontból a mostani első évfolyam:

Az első évfolyam összetétele:

Szak:	Fiú	Lány	Összesen:
Általános elméleti szak	17	12	29
Terv—matematika szak	18	21	39
Pénzügyi szak	11	30	41
Nemzetközi szak	21	6	27
Tanári „A”-szak	1	15	16
Tanári „B”-szak	1	18	19
Tanári „D”-szak	—	14	14
Általános Kar összesen:	69	116	185
Ipari szak	43	86	129
Közlekedési szak	16	22	38
Ipari Kar összesen:	59	108	167
Belkereskedelmi szak	33	34	67
Külkereskedelmi szak	36	21	57
Agrár szak	20	16	36
Kereskedelmi Kar összesen:	89	71	160
Egyetem összesen:	217	295	512

Mint látható, a lányok 57,6 százalékkal túlsúlyban vannak. A karok közül a fiú többség csupán a Kereskedelmi Karon van, a külkereskedelmi szak (63,2%) és az agrár szak (55,6%) révén. Legmagasabb fiúarány a nemzetközi szakon van (77,8%) és több a fiú az általános elméleti szakon is (58,6%).

Ezzel szemben a tanári szakokat szinte kizárólag a lányok, de erősen az ő javukra billen a mérleg a pénzügyi (73,2%) és az ipari szakon is (66,7%).

A fentiekből látható, hogy kiváló eltolódás a lányok javára csupán a tanári szakokon következett be. Ugyanakkor vannak erősen „fiús” szakok is. Az első évfolyam egésze vonatkozóan a 7,6% lánytöbblet még nem jelent különösebb „egyensúlytalanságot”.

Részletek az egyetem új házirendjéből

Nyitvatartási idő

Az egyetem épületébe az oktatók, hallgatók, ügyfelek stb. csak a Dimitrov téri főbejáraton léphetnek be:

A főbejárat hétköznapokon — szombat kivételével — 6—21 óráig, szombaton 6—20 óráig, vasárnaponként és munkaszüneti napokon 8—14.30 óráig tartható nyitva.

Az étteremben: hétköznapokon — szombat kivételével — reggeli: 7—9 óráig, ebéd: 11.30—14.30 óráig, vacsora: 17.30—18.45 óráig.

szombaton: reggeli: 7—9 óráig, ebéd: 11.30—14.30 óráig, vasárnap és munkaszüneti napokon: reggeli: 7—9 óráig, ebéd: 11.30—14 óráig kerülhet kiadásra.

A hallgatók ebéddíjban csak a menzának számukra kijelölt részét vehetik igénybe.

A klub hétköznapokon — szombat kivételével — 16—20.30 óráig, szombaton pedig 14—19.30 óráig tart nyitva. Vasárnap és munkaszüneti napokon a klub helyiségeit be kell zárni.

A kultúrcsoportok próbáit 20.30 óráig be kell fejezni, és az egyetem épületét a kultúrcsoportok tagjainak 21 óráig el kell hagyniuk.

A fotólabor helyiségeit a hallgatók a szorgalmi időben 14—20.30 óráig vehetik igénybe a fotókor írásos engedélye alapján.

A felsorolt helyiségekben a nyitvatartási idő előtt vagy után hallgató nem tartózkodhat!

Az egyetem szerveinek felfogadási ideje:

Rektori Hivatal: hétköznapokon — szombat kivételével — 10—11 óráig és 14—16 óráig.

A tudományos rektorhelyettes: hétfőn, szerdán: 10.30—11.30-ig, pénteken 9—10 óráig.

A dékáni hivatalok hétköznaponként — szombat kivételével — 10.50—11.10 óráig és 13—15 óráig, ezenkívül minden kedden 15—17.30 óráig.

Oktatási csoport: kedden, szerdán és pénteken 14—16-ig, szombaton 10—12 óráig.

Gazdasági Igazgatóság: hétköznaponként — szombat kivételével — 9—14-ig, szombaton 9—12 óráig.

Tanszékek: a tanszékvezetők elhatározása szerint olyan napokon és időtartamra, hogy az ügyintézés zavartalan legyen.

Fegyelmi előírások

Tanárainknak, dolgozóinknak és hallgatóinknak a gazda gondosságával kell óvniuk az egyetem épületét, berendezéseit, felszerelési tárgyait, oktatási eszközeit. Ismerniük kell és be kell tartaniuk a tűzrendészeti szabályzat előírásait.

A hallgatók az egyetem épületében hétköznaponként — a Könyvtár, a Klub és a Kultúrosztály helyiségeit kivéve — csak az oktatási órák, illetve a rendezvények tartama alatt tartózkodhatnak. Előadás alatt a tantermekbe belépni tilos. A tantermeket, szeminárium szobákat az előadások stb. után azonnal kötelesek elhagyni!

Az előadótermekben, szeminárium helyiségekben a hallgatóknak dohányozni tilos!

A KISZ- és klub-helyiségeket csak rendeltetészerűen használhatják. A Klubban tilos a kártyázás, tilos szeszes italok fogyasztása.

Tanitási napokon az egyetem épületében 16 óráig tilos asztalténiszezni.

A csoportos összejöveteleket kizárólag a Klub helyiségekben szabad tartani, rektori engedély alapján. Az erre vonatkozó kérsnek tartalmaznia kell az összejövetel rendezőjének, a rendezvényen résztvevő tanárnak a nevét és a résztvevők felsorolását. A felsorolaton kívül más nem vehet részt az összejövetelen. A fegyelemért az összejövetel rendezője felelős, az esetleg okozott károkért a résztvevők egyetemlegesen felelősek.

Vasárnap a hallgatók általában csak a könyvtár olvasótermében és az étteremben tartózkodhatnak; más helyiségekben csak kivételesen, rektori engedéllyel.

A rektori engedély iránti kéréseket minden esetben írásban, az összejövetel stb. megelőzése legalább egy héttel kell a Rektori Hivatalhoz benyújtani.

Az új házirend 1964. november 15-én lép életbe.

Rektori Hivatal

A Makarenko utcai kollégiumban rövidesen fotókiállítás rendeznek. Előzetesként Tarpataki János egyik felvételét mutatjuk be.

Hogy a munka könnyebben menjen

Az Ipargazdaságtan tanszék dokumentum-gyűjteménye

Az ötletet az évek óta vezető tudományos diákkörök tapasztalatai adták — kezdi Szakasits elvtárs az érdekes kezdeményezés bemutatását.

Láttuk, hogy a hallgatók kutatási témájuk szakirodalmának feldolgozásakor sok nehézséggel találkoznak. Egyik ilyen akadály volt, hogy a könyvtár decimális katalógus rendszere alapján csak nehezen tudták összegyűjteni egy-egy speciális problémához a szétszórtan megtalálható anyagot. Nagy segítséget jelentene tehát, ha a rendezőzek bibliográfiát alapján tudnának dolgozni... Ezt valószínűleg mi most meg — sőt ennél többet!

Ha egy oktató rendszeresen foglalkozik valamely témával, akkor azon a területen alapos áttekintésre tesz szert, megismeri és többnyire rendszeresíti is a maga számára témájának szakirodalmát, hiszen az ered-

ményes kutatómunkának egyik alapfeltétele az anyagban való gyors tájékozódás. Tudni kell, mit, hol lehet megtalálni.

Az oktatók által ily módon összeállított jegyzék hozzáférhetővé tevése egyik előmozdítója lehet a tudományos munkának.

Tanszékünk elsőként a „Tudományos technikai haladás” szakirodalmát bocsátja hallgatóink, oktatóink rendelkezésére. A kartonrendszeren nyilvántartott irodalomjegyzék mintegy 2000 forrásmunkát tartalmaz.

Van a kutatásnak azonban egy másik problémája is. A művek címe és tartalma nem mindig fed pontosan egymást. Lehet például az érdemi rész a címben meghatározottnál több vagy kevesebb, esetleg más jellegű. Ugyanakkor a kutatót témához lényeges dolgokat találhatunk teljesen eltérő megnevezés alatt. Ezért

aztán sok felesleges dolgon kell az embernek átrágni magát. Látva mindezt, a kutatómunka megkönnyítéséhez oly módon is hozzá szeretnénk járulni, hogy az egyes anyagokról készített referátumokat, feljegyzéseket, tartalmi kivonatokat vagy teljes fordításokat szintén közkinccsé tesszük. Így rengeteg energiát tudnak megtakarítani a témával foglalkozó hallgatók és a tanszék oktatói.

Szeretnénk, ha kezdő lépésünk érdeklődésre találna. Egyrészt sokan keresnek fel tanszékünket, hogy igénybe vegyék a közreadott anyagot, másrészt pedig hasonló megoldással a többi tanszéken is segítenék a kutatómunkát. Ettől mi az egyetemi tudományos munka ütemének meggyorsulását várjuk — mondotta végül dr. Szakasits D. György, az ipargazdaságtan tanszék docense.

F. P.

Néhány szó a kibernetikáról

A kibernetika egyike a legfiatalabb tudományoknak. Jelenleg követhetően sok ideológiai problémát érint, és az utóbbi időben gyakori vitatéma. A Floziófiai Szemle 1961/II. számában jelent meg Benedikt Svetlana cikke A kibernetika néhány filozófiai problémájáról címmel. Részben ennek alapján a kibernetika néhány alapvető problémájával szeretnénk megismertetni olvasóinkat.

Mi a kibernetika?

Az elnevezés Norbert Wiener amerikai matematikustól ered, aki a görög kübernetes — hajókormányos — szóból képezte. Wiener szerint egy automatikus rendszer, egy biológiai szervezet és az emberi társadalom sok rokonvonással bír, amennyiben a hírközlés, vezérlés és szabályozás mozzanatai valamennyinél felismerhetők. Mind az automatikai rendszerben, mind a biológiai szervezetben és az emberi társadalomban megtalálható a következő három elem: a vezérlőmű, a vezérelt objektumok és a hírcsatornák. Ez utóbbiak bizonyos információkat továbbítanak és így teremtenek kap-

csolatot az első kettő között. A kibernetika a filozófusok körében is nagy vitákat váltott ki.

Azáltal például, hogy a ki-

Az automata gépek és az emberi agy egymáshoz való viszonya

A hasonlóság az agy és az elektronikus számológépek működése között, különösen mostanában vált beszédtemává, amikor már igen bonyolult logikai feladatok megoldására is képes berendezések működnek. És ahhoz, hogy bizonyos feladatokat a gépek el tudjanak végezni, már nem feltétlenül szükséges az ember által előre kidolgozott program. Ma már léteznek úgynevezett „tanuló gépek”, melyek saját maguk készítik el bizonyos feladatok megoldásához szükséges szabályokat, mintegy önmagukat programozzák.

Az emberi agy és az elektronikus számológép egyaránt információkat kap a külvilágtól és ezeket feldolgozza. A kibernetikai szerkesztetek olyan, az élőlényekre jellemző tulajdonságokkal ruházhatók fel, mint a változó feltételek-

bernetika révén bizonyos pszichikai folyamatokat modellezni lehet, cáfolja a pszichikum vallási, természetfeletti fellegását. A teológusok eleinte hevesen támadták, később, amikor a számológépekkel nyelvészeti problémákat, régi szentírásokat fejtettek meg, a milánói érsek megáldotta ezen elektronikus számológépeket.

hez való alkalmazkodás, bizonyos adatok „emlékezelbe vétele”, a lehetséges megoldások közül az optimális kiválasztása stb.

Felmerülhet a kérdés, lehet-e a műszaki haladás folyamán olyan gépeket szerkeszteni, amelyek helyettesíthetik, illetve felülmúlhatják az emberi agy tevékenységét? Egyelőre még nem állapítható meg azok a határok, ameddig gépek a fejlődésben eljuthatnak. Egyet azonban megállapíthatunk: az emberi agy magasrendű tükrözöképességét fizikai elemekkel nem lehet elérni. Az agy bizonyos funkciói helyettesíthetők ugyan, de nem szerkeszthető gép, mely minden vonatkozásban felülmúlja az emberi tudat tevékenységét. (Ezzel a kérdéssel későbbi frásunkban részletesen foglalkozunk.)

A kibernetika és a társadalom

A kibernetika jelentősége nyilvánvaló: a termelőerők gyors fejlődését szolgálja. Miután az automatizálás társadalmi hatása a tulajdonviszonyoktól függ, így a szocialista és a kapitalista társadalmi rendszerben, más-más következménnyel jár. Felvetődik az a kérdés is, vajon a kibernetikai elveket, eszközöket, társadalmi folyamatok irányításánál lehet-e alkalmazni?

Egyes polgári szociológusok szerint a kapitalizmusban uralkodó gazdasági rendelkezések oka éppen az, hogy bizonyos irányító emberek nem rendelkeznek megfelelő információkkal, melyek előző döntéseik végrehajtásának eredményét tartalmaznák.

Brüll Mária

Egymás között...

Belépvé az olvasóterembe, kis tábla öltök élénk, melyen arra kérnek bennünket, hogy a polcokról levett könyveket használjat után az e célra kijelölt asztalra tegyük vissza.

Figyelmenlenségből, szótár, jegyzet és egyéb könyv fogadja, melyeket elődei hagytak ott. Előfordul, különösen az esti órákban, hogy egy-egy kisebbfajta torony „várja” az újonnan érkezőt. És akkor mit lehet tenni? Vagy saját jegyzetünkkel megakadva mérlegelünk a kevés hely miatt, vagy „átpasszoljuk” a rakományt a szomszéd tételére, esetleg többszöri fordulóval visszafuvarozzuk az otthagytott könyveket. (Ritkán és véletlenül fordul elő, hogy pont azokra van szükségünk, amiket ott találunk.)

Másrészt, emelkedett a kereslet a szótárak iránt. A kínálat azonban változatlan. Különösen az orosz szótárakkal van probléma, ám egy kis fáradsággal — ha nem is megalomán, de enyhíteni tudnánk rajta.

Csupán használat után ille- né odatenni a bejáratnál levő asztalra, vagy vissza a polcra, így nem kellene lármásan végigoszogni az olvasóterem és árgus szemekkel kutatni, hol van az asztalokon használaton kívüli, elfekvő szótár.

S végül, de nem utolsósorban: egy-két könyvet visszavinni — nem nagy munka, minimális fáradság. Viszont több száz könyvet, köztük jól megmentett szótárakat összegyűjteni s a polcokon elhelyezni, elég nehéz fizikai munka, amit nanököben rendszeresen megcsinálni kéntelenség — a könyvtár dolgozóitól ezt nem is lehet elvárni.

Igy önmagunk adósai maradunk, ha a könyveket használat után sorsukra bizzuk. —brüll—

A Szovjetunióban megpályázhatók a következő szakok:
Fafeldolgozás, cellulóz- és papírgyártás közgazdaságtana és szervezése.
Nyomdaipar közgazdaságtana és üzemszervezése,
Élelmiszeripar közgazdaságtana és üzemszervezése,
Ügynvitel- és számvitel-gépesítés,
Matematika (műszaki tudományos tájékoztatás).
A Szovjetunióban ezenkívül lehetőség van a diplomácia szak elvégzésére, az alábbi nyelvetterületeken:
Spanyol—angol, japán—angol, spanyol—francia, német—portugál, arab—angol, német—angol, angol—francia, francia—német és olasz—francia.
A diplomáciai szakra csak fiúk pályázhatnak.

Az NDK-ba egyetemünk esti hallgatói közül azok pályázhatnak, akik az 1964—65-ös tanévben mérnök-közgazdász szakra iratkoztak be. Részükre a gép-gyártási mérnök-közgazdász, valamint a szállítástügyi mérnök-közgazdász szakokat hirdették meg.

Egyetemünk hallgatói számára a szocialista országok közötti nemzetközi kulturális csereprogram keretében az idén is lehetőség nyílik, hogy tanulmányait külföldi egyetemeken végezzék.

A Művelődésügyi Minisztérium pályázatot hirdet a Szovjetunió, Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Románia és a Német Demokratikus Köztársaság egyetemének, illetve főiskoláinak nappali tagozatán állami ösztöndíjjal folytatandó tanulmányokra.

Fel szeretnénk hívni a figyelmet arra, hogy a pályázaton csak azok a hallgatók vehetnek részt, akik az 1964—65-ös tanévben az I. évfolyamot végzik, és akiknek eddigi tanulmányai a választott szaknak megfelelnek.

A lehetőség skálája igen széles, azonban, zömében műszaki tanulmányokra vonatkoznak. Mi csak az egyetemünk hallgatóit érintő szakokat ismertetjük:

A Szovjetunióban megpályázhatók a következő szakok:
Fafeldolgozás, cellulóz- és papírgyártás közgazdaságtana és szervezése.
Nyomdaipar közgazdaságtana és üzemszervezése,
Élelmiszeripar közgazdaságtana és üzemszervezése,
Ügynvitel- és számvitel-gépesítés,
Matematika (műszaki tudományos tájékoztatás).
A Szovjetunióban ezenkívül lehetőség van a diplomácia szak elvégzésére, az alábbi nyelvetterületeken:
Spanyol—angol, japán—angol, spanyol—francia, német—portugál, arab—angol, német—angol, angol—francia, francia—német és olasz—francia.
A diplomáciai szakra csak fiúk pályázhatnak.

Az NDK-ba egyetemünk esti hallgatói közül azok pályázhatnak, akik az 1964—65-ös tanévben mérnök-közgazdász szakra iratkoztak be. Részükre a gép-gyártási mérnök-közgazdász, valamint a szállítástügyi mérnök-közgazdász szakokat hirdették meg.

A Lengyel Népköztársaságban

Külföldi ösztöndíjak

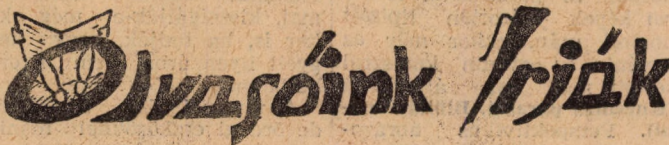
a közgazdászokat egyedül a gépgyártás üzemszervezése és gazdaságtana szak érinti.

Mivel a Szovjetunióba és az NDK-ba utazók közvetlenül az egyetemre kerülnek és ott külön nyelvi előkészítő nincs, ezért e két ország esetében a nyelvvizsga kötelező. (Feltételeit a pályázati hirdetésekkel és a dékáni hivatalokban átvehetjük a pályázni kívánók.)

A többi országban az egyetemi, illetve főiskolai tanulmányok megkezdése előtt általában egýéves nyelvi előkészítő tanfolyamon kell részt venni.

Egy hallgató több szakra, illetve több országba is pályázhat. A felvételi kérelmeket a dékáni hivatalokban lehet átvenni, ahol részletes tájékoztatással is szolgálnak.

A pályázatok beadási határideje 1964. november 25.

Tisztelt Szerkesztőség!

Engedjék meg előljáróban megjegyznem, hogy a lap színvonalát, összeállítását, a lap jellegének megfelelően jónak tartom. Mondhatnám, örömmel olvastam végig. Közölném azt is, hogy szem- és fültanúja voltam annak, amint sok esti hallgató hasonlóképpen vélekedett. Október 13-án este a portán már alig volt lap, és már én sem tudtam megszerzini az előző számot, melyben levelemet közölték. Ezen, ha lehet, változtatni kellene.

Most pedig hozzá szeretnék szólni a „Követelmények és eredmények” c. cikkhez. Maradéktalanul egyet kell és lehet érteni azszal, hogy emelkedett az egyetemen a követelmények színvonala. Ezzel az egyetem nagyban hozzájárul ahhoz, hogy ne legyen végül is alapja a közgazdász munkáról vagy éppen széggel hivatásról szóló azon fellegásnak, melyről a lap több helyen is említést tesz. De nem elég csak a színvonalat, a követelményeket emelni. Ehhez az is kell, hogy a tudásról számot adó vizsgára az egyetem tőle telhetően készítse fel a hallgatókat. Ez pedig — a nem vitatható szándék ellenére is — nem mindig történik meg.

Két körülményre kívánok itt rámutatni. Az egyik — a jegyzetállítás. Nincs matematikai jegyzet, nincs gazdaságtörténeti jegyzet. Így nem lehet eredményesen tanulni. De...

Es ezt a „DE...”-t azzal kezdem, hogy mi is a cél? Oktatónak is, egyetemnek is, hallgatóknak is az a célja, hogy a hallgatók a matematikát megszeressék, megtanulják és legfőképpen meg is érték. Ez talán a kérdés alfája és omegája. És ez az, ami nincs meg. Nem célja az egyetemnek, sem az októnak, hogy öt értékes hét után gyakorlatilag ott tartsanak a hallgatók, ahol az első héten. Hol a hiba tehát?

A matematika előadásokon átvesszük az anyagot, de a magyarázat túl magas szintű ahhoz, hogy mindenki megértse. A levelezésekből sokszor ki-maradnak lépések. Ez lehetlenné teszi, hogy a hallgató-ság túlnyomó része megértse az előadottakat. Nagyon frappán-

san kitűnt ez akkor, amikor a legutóbbi előadásban az előadó kívánságunkra, nem hagyta ki ezeket a részletesebb magyarázatokat, levelezésbeli számításokat, hanem végrehajtotta úgy, hogy mindenki követni tudta gondolatmenetét. Most még néhány szót a Rólunk beszélnek című cikkhez: nem is a cikkhez, mert az jó; nagyon helyes, hogy megjelent és jó a témaválasztás is. De a tartalom, amit leír, nagyon szomorú. Szomorú, ha valaki, aki esti gimnáziumba jár, aki angol—magyar tanárnak készül, ennyire förtelmesen beszél.

En erre lettem különösen figyelmes a cikk elolvasása után, mert ez a szomorú és nem az, hogy az orvosok, mérnökök stb. másodrendű főiskoláknak nézik a közgazdást. Az az érzésem, hogy ha a közgazdászok nem ilyen stílusban beszélnek, másféle társadalmi magatartást tanúsítanának, akkor máris megszereztek azt a társadalmi rangot, amit a cikk tanulságáról szóló glossza szerint kitartó cáfolással kellene megszerezniük. Üdvözzettel!

Egy esti hallgató

Levelésládánkból

Esti hallgatók panaszai

1. Kérjük a jegyzetek pontossabb, időben történő megjelentetését. Például az ipar-technológia tantárgyunkhoz a Hajós-féle jegyzet (mechanikai tagozat) még mindig nem jelent meg!

2. Nem lehet kapni a kövtelezően előírt példátdárakat, így az Ay—Kupcsik: Általános statisztika példátdárát sem. Hogyan lehet tökéletesen tanulni a statisztika példátdár nélkül? (Lásd a legutóbbi zárthelyi eredményét!)

Kérjük, adjon ki a statisztika tanszék is stencilezett példátdát, ha másképpen nem lehet segíteni.

3. Feltétlenül előnyös lenne, ha a zárthelyiket mindig az első órákban tartanák meg zombaton — cserés megoldással.

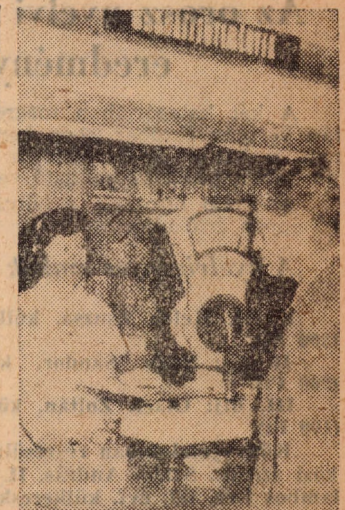
a) Ez feltétlenül javítaná az eredményeket, hiszen reg-

gel frissebb az ember, fozozottabb a koncentrációs készség.

b) A zárthelyiket megelőző előadások jelentős mértékben kárba vesznek a gyér látogatottság miatt, részben mert az ott levők nem figyelnek, idegesek és a zárthelyire készülnek.

Őszi szünet

Közöljük egyetemünk hallgatóival, hogy november 9-10-11-én oktatási szünet lesz.

ben új tejespultot állítottunk be, de úgy látszik, hogy még ez is kevés.

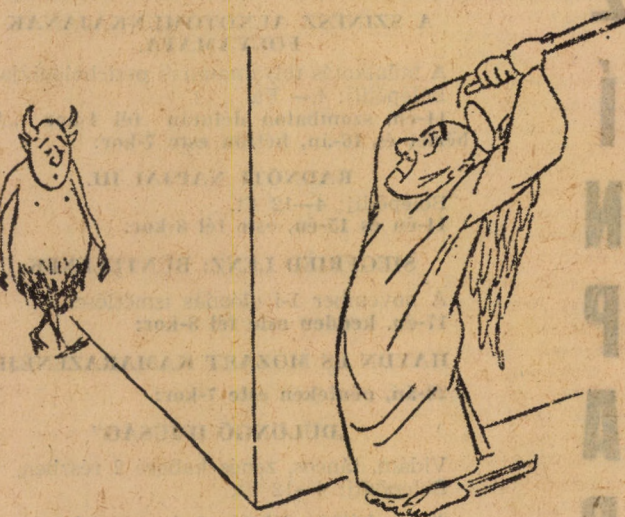
A dolgozók utasítást kaptak, hogy jelzésig töltsék a poharakat tejjel, kakaóval. Ennek köszönhető, hogy ez a panasza teljesen megszűnt. Töb- ben kérdezték, hogy a lán- gozhoz miért nem adnak zsirpa- pirt, hiszen a vékony szal- va- ta-darabka rögtön átsziroso- dik.

— Ezt a panaszt, sajnos, nem tudjuk megoldani — vá- laszolta a büfé vezetője. — A zsirpapír igen drága, az 1,20-as lán- gos „nem bírja el”.

Minden problémát mégsem oldott meg az áthelyezés. A büfé dolgozóinak nehéz fel- adatot jelent ennyi ember ki- szolgálása. Ezért a hallgatók- tól is több türelmet és meg- értést várunk hiszen a zavar- talan, gyors kiszolgálás érde- kében — a szép büfé mellett ez is elengedhetetlenül szük- séges — fejezte be Dávid el- vtárs.

Bakonyi Mária

Nem beszélni: cselekedni

Chaval rajza (Világosság 64/10)

A nyelvi körök programja

Orosz nyelvi kör

Vezető: Molnár Viktória.
Létszám: 52.
nov. 10: Baráti találkozó szovjet turistákkal az MSZBT-ben.
nov. 18: Szovjet film megtekintése.
nov. 27: Klubest az MSZBT-ben. (Közös rendezvény az ELTE-vel, másorral.)
dec. 2: Autóbusz-városnézés.

Angol nyelvi kör

Vezető: Szalai József.
Létszám: 53.
nov. harmadik hete: Angol film megtekintése, ankkéttal.
nov. 25: Autóbusz-városnézés.

Német nyelvi kör

Vezető: Szabó Zoltán.
Létszám: 73 fő.
nov. 11: Autóbusz-városnézés.
nov. második hete: Német film megtekintése.
nov. 17: Módszertani előadás, tartja: dr. Kovacsics Józsefné.
nov. negyedik hete: Baráti találkozó német fiatalokkal.

Francia nyelvi kör

Vezető: Balogh István.
Létszám: 35 fő.
nov. második hete: Irodalmi előadás (Aragon, Sartre). Tartja: előadó tanár az ELTE-ről.
nov. harmadik hete: Klubest másorral.
nov. negyedik hete: Francia nyelvű film megtekintése.
dec. 9. Autóbusz-városnézés.

Spanyol nyelvi kör

Vezető: Bánhidi Mária.
Létszám: 30 fő.
nov. harmadik hete: Irodalmi előadás.
nov. negyedik hete: Élménybeszámoló Kubáról. Tartja: Lengyel Péterné, tanársegéd.
dec. 1. Autóbusz-városnézés.

Az NDK irodalmáról

A német nyelvi kör október 27-én megtartotta a félévi első rendezvényét.

Az összejövetelen az NDK követségének kulturáltasága tartott előadást a német irodalom mai helyzetéről és az eltelt 20 év alatt megtett útról.

A hallgatók előtt ismertek ezen időszak nagy íróegységesei, mint például Bertolt Brecht, Anna Seghers, de annál kevesebbet hallottak a két bitterfeldi írókonferenciáról. Különösen a második, az 1963-ban tartott konferencia volt jelentős, melyen az aktuális irodalom-észlelési kérdések és általános irodalmi problémák egyaránt megvitatásra kerültek. Röviden foglalkozott az előadó a nyugatnémet irodalommal is, mely az NDK irodalmi

életétől eltérő sajátosságokkal bír.

A kultúrattaság végül kérdésekre válaszolt. Felvetették például az egzisztencialista vonások megjelenését az irodalomban. A német nyelvi kör meghívott előadója elmondta, hogy 1950 előtt kismértékben érezhető volt egzisztencialista hatás a német irodalomban, később azonban egyre inkább kiszorult és ma, különösen a Német Demokratikus Köztársaságban gyakorlatilag nem játszik szerepet.

Befejezőként a német nyelvi kör nevében Bodnár István megköszönte a közreműködést és ajándékokat nyújtott át az NDK kultúrattaságának.

—Tallós—

Az orosz nyelvi fordítási verseny eredményhirdetése

A két kategóriában megrendezett orosz nyelvi fordítási verseny október 29-én került lebonyolításra. A nyelvigényes szakokról 34 hallgató, a nem nyelvigényes szakok csoportjában pedig 42 hallgató vett részt.

A bíráló bizottság a pályázók teljesítményét a következőképpen értékelte:

A nyelvigényes szakok hallgatói versenyében:

I. díj: Kelen Zsuzsa, külkereskedelmi szak, III. évf. (300 Ft).

II. díj: Nagy Sándor, külkereskedelmi szak, III. évf. (200 Ft).

III. díj: Olach Zoltán, külkereskedelmi szak, IV. évf. (100 Ft).

Könyvjutalomban részesül: Balogh István, II. évf nemzetközi szakos, Szabó András, II. évf. nemzetközi szakos és Galambos Éva, III. évf. külkereskedelmi szakos hallgató.

A nem nyelvigényes szakok hallgatói versenyében:

I. díjat a bizottság nem adta ki.

I. díj: Jakabffy Imre, terv-matematika szak, II. évfolyam (200 Ft).

II. díj: Boncz Erzsébet, általános szak, II. évf. (100 Ft)

Könyvjutalmat kap: Gálly Mihály (I. évf. ipar szak) és Krekó Béla (II. évf. terv-matematika szak).

JAZZ-KLUB

A Budapesti Ifjúsági Jazz-Klub a hosszúra nyúlt nyári szünet után október 26-án újból megkezdte működését, a Budapesti Ifjúsági Park téli helyiségében. (Balaton Ettetrem, VII. Akácfa u. 12.)

Az első klubnapon avatták fel az új sztereó lemezjátszó és hangerősítő berendezést. A szeptemberben megrendezett nyugat-berlini nemzetközi dzsesszfesztiválról pedig dr. Gregorits János tartott igen érdekes beszámolót.

KULTURÁLIS HÍREK

A művészettörténeti sorozat első előadását a francia impresszionizmus és kiemelkedő mesterei címmel dr. Bodnár Éva tartotta meg.

Sikerrel mutatkozott be a Mező Imre Kollégium tánczenekara a november 1-i táncesten. A következő összejevetel november 14-én szombaton este kerül megrendezésre.

A Rudas László leánykollégium ez évi első kollégiumi bálját október 31-én, szombaton este rendezték meg.

November 19-én olimpiai élménybeszámolót rendez a kultúrattaság.

„Sorsod ellenére...”

Dési Huber emlékkiállítás a Galériában

Húsz évvel ezelőtt halt meg Dési Huber István, századunk magyar festészetének jelentős egyénisége. Művészetéről átfogó képet ad a Magyar Nemzeti Galériában nemrég megnyitott emlékkiállítás.

„A dolgozók nehézkes népe feldobott”, így jellemzi találoan Dési Huber István származását és hovatartozását a költő és barát Radnóti Miklós. Ezüstművészként dolgozik, majd 1924–27 között Olaszországban él. Itteni tartózkodásának emlékét rézkarcok őrzik. Korai képein erős kubista hatás érződik. Formái meglehetősen nehézkesek, túltelítettek, ezek még a fizikai munkát végző művész alkotásai.

Témavilága kezdettől fogva adott, „a külváros, táját, társait” festi. Művészi pályájának delelője a 37–33 utáni évekre esik. Ebben az időben festett képeit már áthatja az a művészi hitvallás, amelyet így fogalmaz meg feleségéhez küldött egyik levelében (ezt 35-ben írja a budakeszi tudózatortiumban):

„... olyan festői módszerre van szükség, amely a múlt eredményeire támaszkodik, azokból nő ki, de ugyanakkor napjaink világszemléletét fejezi ki”. Ennek a gondolatnak a jegyében fogantak legjobb alkotásai.

A „Keserves” elgyötört arcú parasztlégyne egy szerre fejez ki szánalmát és tiltakozást. A század két nagy művészóriásának Bartók Bélának és József Attilának az alkotásai jutnak eszünkbe. Gyakran ábrázolja a szegény embereket, az egyszerű munkásokat és parasztokat. A korai képek túlzottan tipizáltak portréit után, ekkor már az egyénin, az egyedien keresztil sejteni meg az általánost (Kucsma paraszt, Bibliás néni). Perspektívikus ábrázol-

lással, színskálájának egyik legmegragadóbb képe a Vándor az ablakban.

„A falusi temetés” zokogó fekete asszonyai, a kétségbeesett férfiak tömege a népballadák komor hangulatát idézi. Csodálatos képe a „Szamosparti görbe fák”, amelyet talán — a szép színek mellett — oldott, letisztult, nemesen egyszerű ábrázolásmódja tesz oly széppé.

Haláláig szoros kapcsolatot tartott fenn korai haladó szellemi nagyjával, így József Attilával és Illyés Gyulával egy kettős portré ábrázolja. Nagyszerű képe van Rarnótiról is, aki megrázóan szép versében („Nem bírta hát”) így búcsúzik tőle:

„A sorsod ellenére voltál mester és példakép. Hívó, igaz, okos; a munkáló idő emel ma már...” — Martin —

Fellépés előtt

Egyetemünk több éves múlttal rendelkező ének-kara a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 47. évfordulója alkalmából egyetemünkön rendezendő ünnepségen lép éven először, egyetemünk hallgatói, dolgozói elé.

Az ének-kar karnagyával, Tóth Mihállyal beszélgettünk a bemutatásra kerülő számokról, a felkészülésről. A rövid beszámoló során egy sor jelentős probléma vetődött fel.

A kórus létszáma erősen lecsökkent. A végzett hallgatók elmentek. A sok jelentkező közül pedig csak néhány elsős tartotta kötelességének, hogy el is járjon a próbákra. Megfelelő próbatermünk nincs, így korlátozottak a lehetőségeink — mondja Tóth Mihály. — Mindezek ellenére, ha nehéz munkával is, de sikerült a november 7-i fellépésünkre felkészülni.

Az ünnepségen három számot fogunk előadni. Bemutatjuk Koponov: A fecske című szerzeményét, Ránki György:

Dal a népek egyetértéséről című kórusművét Kerekes Gábornak, az Operaház énekesének felléptével, majd négerdalokat énekel a kórus Karai György feldolgozásában. Másorunkat először az Orion Rádió- és Televízió-készülékek Gyárában mutattuk be.

Terveinkről csak annyit, hogy részt veszünk majd a budapesti kórusok minősítő hangversenyén és több ének-kart fogunk az idén vendéggül látni. Sőt egy önálló hangversenyt is tervezünk.

Ehhez a tagok áldozatos munkáján kívül az egyetem vezetőségének a támogatására is szükség lenne.

A hallgatók alapján felmerül: vajon nem érdemelne-e meg több támogatást e lelkes kis csoport, akik a szűk lehetőségek között is igyekeznek a kórusművészetet az egyetem falai között ébren tartani, és bátran mondhatjuk, színvonalasan is tudják reprezentálni?

— Leitner —

BÜNTELENEK

Siegfried Lenz drámája az Egyetemi Színpadon

A dráma szinte mértánian egyszerű alapszituációja már az első pillanatokban megteremtí a drámai feszültséget és egyben megadja a dráma történelmi hátterét. — Először a hitleri elnyomás légkörét idézi.

Ártatlan polgárokat kényszerítenek olyan döntésre, amelyben fel kell adniuk mai ártatlanságukat a holnapi létért. A dráma tematikája itt merül fel: vajon szembebeszélünk-e a gazdasági egzisztenciájukat meghagyó, de eszméiket szétőrző hatalommal, kiszolgálják-e még akkor is, ha tudják, hogy kegyetlenségükkel mennyi nyervek meg?

A történelmileg rövidlátó, de ördögi eszközökkel mani-

puláló hatalom játékszereivel, kiszolgálóivá teszi a magukat becsületesnek tartó polgárokat, akik végrehajtják a számukra szinte előkészített gyilkosságot, megölik Sasont.

A dráma egyik legnagyobb értéke következetességében rejlik. Győz a fegyveres felkelés, és az új hatalom felelősségre vonja a magukat még mindig ártatlannak tartó polgárokat, Sason, a forradalmár haláláért. Ismét rájuk bizzák a döntést, keressek meg maguk a gyilkost.

Az események igazolják, hogy eddig csupán a körülmények segítették őket látsszat-ártatlanságuk megőrzésében. Az „ártatlanok” nem vállalják a gyilkosságot. Az őnmaguk okozta közhangulat-

ra hivatkoznak. A parasztfiú látja, éri a helyzet képtelenségét, feláldozza magát ártatlanul, hogy a többiek megszabadulhassanak. A diák és a konzul azok, akik ismét ellenzik a gyilkosságot, a többiek vállalnak. A konzul öngyilkos lesz, megölik őt kételyei, és egy elkövetkező esemény borzalmainak képe. Megvan az áldozat, a diák szavaival: „Uram, önök szabadok, de a felelősség alól nem menthetem fel önöket.”

Az író drámái hitelességgel tanúsítja a polgár képtelenségét a felelősségvállalásra, értetlenségét a történelem változásával szemben, tehetetlenségét a cselekvésre, a kényszerhelyzetekből való kitérésre.

A darab igen magas követelményeket állít a fiatal színpadok elé. A dráma sokoldalúsága, mélysége minden szereplőtől megköveteli a széles skálájú jellemábrázolást.

Az amatőr együttesek „hagyományaihoz” hűen, az Univerzitatnak is csak két-három valóban színvonalas játékot nyújtó tagja van. Fodor Tamás, a diák szerepében, Jordán Tamás mint Sason, a konzul Kristóf Tibor tudnak eleget tenni játékkukkal a dráma követelményeinek. A darab ébresztette feszültségben az egyes játékkibákat szinte nem is venni észre, de az előadás után felvetődnek bennünk.

A Nagyvilágból már ismert drámát Dobay Vilmos rendezésében vitte színre az Univerzitat-együttes. Az első előadásokra már minden jegy elkel, ez mutatja, hogy a jó néhány által ismert dráma élénk érdeklődést keltett.

—Szerda—

Kékési Katalin

INTERPELLÁCIÓ

Indul-e a filmklub?

Lapunk már foglalkozott ezzel az „égetővé” vált kérdéssel.

Miről is van szó? Az egyetem kultúrattaságának idén is szándékában áll megindítani a múlt évben nagy népszerűségnek örvendő filmklubot, és ha lehet, még magasabb színvonalon. Azonban a tűzrendészet közbeszólott és tűzálló gépház hiányában megtagadta a vetítéshez szükséges engedélyt. Erről tanácskozik az 1964. szeptember 24-én kelt jegyzőkönyv, melyben a kérdés eldöntésére összehívott bizottság megállapította, hogy: „Az 1/1963. (VII. 5.) BM. számú rendelet alapján az I. számú előadóterem a tűzrendészeti viszonyokra vonatkozó követelményeknek megfelelő, azonban rendszeres vetítéshez szükséges tűzálló gépház hiányában, rendszeres mozielőadás nem tartható.”

A vetítés azonban mindössze havi két alkalommal történne, ami semmilyen körülmények között sem tekintendő „rendszeres” mozielőadásnak. A kultúrattaság ezután a Budapesti Tűzrendészeti Parancsnokságtól kérte a vetítések engedélyezését, melyet az alábbi feltételekkel meg is kapott:

1. Vetítés alatt nyitva tartott vészkijáratot kell létesíteni.
2. A vészkijárat ajtóik fölé önálló áramforrású vészkivilágítást kell szerelni.
3. A vetítésnél csak biztonságos film lehet használni.
4. Az egyes előadások nézőszáma nem haladhatja meg a négy századot.
5. A vészkijárat ajtóik kifelé nyitjanak.
6. A vetítéshely elhelyezése a nézőtérrel teljesen elválasztott, független legyen.
7. Filmszakadás esetén a nézőteret ki kell világosítani.

8. Dohányzás és nyílt láng használata tilos!

Tehát a kilincselés tulajdonképpen eredménnyel járt, ám ennek ellenére az egyetem tűzrendészeti hatósága mereven köti magát előbbi nézetéhez és a vetítést máig sem engedélyezte, pedig az előírt feltételek majd mindegyike megvalósítható! Egyedüli probléma a vészkivilágítással kapcsolatban merült fel, mivel az egyetem akkumulátorait feltölteni vitték, és előreláthatólag csak 1965. első negyedévében fogják visszaszállítani.

A vetítőfülke elkészítéséhez szükséges szabvány egyelőre nem szerezhető be, de ígéret van rá, hogy jövő év szeptemberre az 50 ezer forintot igénylő beruházásra sor kerül.

Tehát marad a dohányzás problémája. Erre tűzre az a konkrét elképzelés alakult ki, hogy a dohányzókat az előadószobából kivezetik és az előadások látogatásáról kitiltják.

Igy az engedély megadása csupán bizalom és megértés kérdése.

A vetítések előadója Bán Róbert és Gábor Pál, filmrendezők lennének és az előadássorozat a 30-as évek nagy némafilmjeivel, az Isten hozta című amerikai és A car utolsó alattvalója című szovjet filmmel indulna meg. Ezt követnék a 30–39-es évek más jelentős alkotásai. Minden harmadik előadás után a vetítést nyilvános vita követné, a klubban pedig kisfilm-délutánok lebonyolítására kerülne sor. A program tehát már jó előre kidolgozott, igényes sorozat, mely az egyetem kultúrélet egyik reprezentatív színfoltja lenne és messzemenően

kielégítene az igényesebb látogatókat is.

Kérjük tehát a tűzrendészeti bizottság vezetőit, hogy ne állítsanak indokolatlan akadályokat a filmvetítések elé, hanem a Budapesti Tűzrendészeti Parancsnokság által megengedett feltételek egyszerű betartásával engedélyezzék a már tavaly is népszerűvé vált sorozat megrendezését.

ESZ EGYETEMI

1964/65

SZÍNHÁZ

November 6-án, pénteken este 7 órakor, november 7-én és 8-án, délután 10-kor és délután 3-kor:

ORSZÁGOS AMATŐRFILMFESTIVÁL

Belépődíj: 2,50.
10-én, este 7-kor:

A SZÍNÉSZ ALKOTÓMUNKÁJÁNAK FOLYAMATA.

A műalkotás folyamatának pszichológiája II.
Belépődíj: 4.— Ft.
14-én, szombaton délután fél 4-kor „A”-bérlés és 16-án, hétfőn este 7-kor:

RADNÓTI NAPJAI III.

Belépődíj: 4–12 Ft.
14-én és 15-én, este fél 8-kor:

SIEGFRIED LENZ: BÜNTELENEK

A november 1-i előadás ismétlése.
17-én, kedden este fél 8-kor:

HAYDN ÉS MOZART KAMARAZENÉJE

20-án, pénteken este 7-kor:

„DÜLÖNGŐ IFJÚSÁG”

Vidám, táncos, zenés kabaré 2 részben.
Belépődíj: 4–12 Ft.

23-án, hétfőn délután 5 és este 8-kor:

HORIZONT

„ÜTIÉLMÉNYEK”

Az elsőéves ipari kari ismerkedési esten műsor helyett kötetlen formában külföldi utazásokról volt szó.

1. Még szerencse, hogy olyan sok újjam van és meg tudom számolni, hogy mit hoztál magaddal — nem élményt —, itt csak szigorúan anyagi dolgokról van szó. Közgazdászok vagyunk. Nemde?!

2. Finnországban új tánc a divat. A twist, hully-gully, már idejét múlt. A legújabb és legnépszerűbb tánc — mint képzünk bizonyítja — „álljunk sorba, egymás mögé, vállra tett kezekkel”. A tánc címének további részei az Új Magyar Értelmező Szótárban!

3. Ez már a hazaérkezés utáni jó hangulat. „... És akkor én azt mondtam neki... — de ezt mi már nem vártuk meg. Szöveg: Kállai Fotó: Száva

Mielőtt részletesen ismertetnénk a „Die Zeit” című nyugatnémet szociológusok egyik legfiatalabb vezető egyéniségét. Pályája üstökösként ivelt fel, s szinte az iszapalapadóból került az érdeklődés középpontjába. Kérdésfeltevéseivel, érdekes okfejtéseivel közeledni látszik a marxizmus, de végső megoldásaiban eddig nemhogy tudta legyőzni polgári korlátait. ... Összefoglaló és komplementer irányzatokként kezeli a marxizmust és a legjelentősebb mai polgári szociológiai irányt, a strukturális funkcionális iskolát” — írja róla Varga Károly a Filozófiai Szemle 64/1. számában.

Írásában a munkákra is érdekes problémát egy szójátékba sűríti: „die Bildungs-freundlichkeit der Arbeiter und die Arbeiterfreundlichkeit der Bildungsanstalten.” Ezt magyarul nehéz röviden kifejezni. Egyrészt a munkások művelődési, tanulási hajlamáról, másrészt a művelődési intézményeknek a munkágyerekek felvétele, oktatása iránti készségéről írt. Most pedig rövidített fordításban ismertetjük magát a szociológia elemzést.

Minden második német gyerek munkágyerek, de csak minden huszadik nyugatnémet diák származik munkáscsaládból. A lakosság 50 százalékából kikerült egyetemi és főiskolai hallgatók a diákság egyhuzadát teszi ki, s még a mintegy 10 000 munkásszármazású egyetemista sem reprezentálja a német munkásság összetételét, mert több mint negyötöd részük szülei szak-képzett munkások, miközben a tanulatlan dolgozók aránya a munkásosztályon belül közel 50 százalék.

Még szemléletesebben mutatja ezt az aránytalanságot, hogy az NSZK-ban élő egymilliónyi mezőgazdasági munkás gyermekei közül az 1958—59-es tanév téli szemeszterében pontosan 80 hallgató tanult felsőoktatási tanintézetekben, míg az ugyancsak körülbelül 1 millió alkalmazott családjából összesen 52 199 fiatal járt egyetemre.

Nemzetközi összehasonlítás

A nemzetközi statisztikai összehasonlítások nem elég megbízhatók, és különösen nem a kultúra területén, de most olyan szembetűnő különbségeket vetünk fel, hogy a statisztika technikai fogyatékosai alig eshetnek latba.

RALF DAHRENDORF:

Munkásfiatalok a nyugatnémet egyetemeken

Oxfordban és Cambridge-ben az ottani megkülönböztető felvételi rendszer eredményeként 10 százalék körül van a munkásszármazású aránya. Az angol vidéki egyetemeken ez 30 százalékot tesz ki és így alakul ki a 25 százalékos országos átlag.

Svédországban 1960-ban 20 százalék, az Egyesült Államokban 30%, Franciaországban 1961-ig 7 százalék volt az arány, bár ez utóbbi az oktatási reform következtében azóta növekedett. A Német Demokratikus Köztársaságban a munkásszármazású aránya közel 50 százalék, tehát lényegesen magasabb, mint Nyugat-Németországban.

Mindehhez hozzá kell tenni, hogy a német iskolarendszer — ellentétben az angolszász-szal — nem alkalmazza egyes csoportok és rétegek formális előnyben részesítését, megkülönböztető kezelést. Nincs numerus clausus, vagy olyan megkötöttség, ami „szociális rostálást” jelentene. Am az elvileg nyílt felsőoktatás mégis sűrű társadalmi szűrőként működik. Hol vannak hát a korlátok?

A továbbtanulás útja

Az érettségizők szociális rétegződése nem tér el jelentősen az egyetemre felvettéktől. (Például 1957 és 1959 között az NSZK-ban érettségizett fiúknak 90 százaléka, a lányoknak 50 százaléka került egyetemre. A többiek pedig általában pedagógiai főiskolán tanultak tovább.)

Az ideális társadalmi oktatás és szakképzés mechanizmusa úgy működik, mint az örökmozgó lift, melybe a gyerek 5—6 éves korában belép, és azután 8—10—12—16 évvel később kiszáll azon a szinten, amely képességeinek megfelel. Nálunk viszont a szociális felemelkedés — ahol az egyáltalán megtalálható — másfajta, régibb és lassúbb utakon jár. A jövedély munkásfiatal először beke-reül egy hivatalba, és ott mint tisztviselő vagy hivatalnok megismeri a magasabb képzettség előnyeit. És ez a környezetet hatással van rá. Az alkalmazottak akkor is igyekeznek gyer-

Ismeretszerzés, nyelvtanulás

A Német Demokratikus Köztársaság Kulturális és Tájékoztató Irodájának új vezetője, Günther Looch baráti beszélgetésre hívta össze a budapesti üzemi és egyetemi lapok szerkesztőit. Elmondta azokat az elképzeléseket, melyek alapján az iroda munkáját hatékonyabbá kívánják tenni.

Célul tűzték ki, hogy a Német Demokratikus Köztársaság életéről és eredményeiről adott rendszeres tájékoztatóson túlmenően minden üzemi és egyetemi lap jellegének megfelelő sajátos szakmai anyagokat szereznek be és el-látják a szerkesztőket ezekkel az írásokkal, fotókkal. Ha a vállalat vagy intézmény vetítőkészülékkel rendelkezik, akkor a különböző tudományos, kulturális és szakmai filmeket is hasznosítani tudják.

A mi lapunkban, elsősorban a német felsőoktatásról és ezen belül természetesen a közigazgatásról szóló tájékoztatókat közöljük. Érdeklődésre tarthatnak még szakmát a német professzorok, szakemberek magyarországi előadásai, melyek szervezésével az NDK Kulturális és Tájékoztató Irodája ugyancsak foglalkozik, és kívánságra programjába iktatja, hogy a hallgatóinkat és oktatóinkat érdeklő témákról egyetemünkön beszélgetést folytatnak a hazánkba látogató német szakemberek.

Az új kezdeményezések egy része már a gyakorlatban is vizsgázott. Hasznos lenne nekünk is kapcsolatot teremteni. Különösen a német nyelvi kör élhetne a lehetőséggel.

(F.)

Spanyol nyelven

A külföldi ösztöndíjasok Zombolya utcai kollégiumában, november 2-án, hétfőn este a spanyol nyelvi kör baráti találkozózt rendezett kübái, argentin és uruguayi diákok részvételével.

A rövid üdvözlések után hangulatos beszélgetés bontakozott ki, amely a késő esti órákig tartott.

Mit is láthat meg az ember, amikor először érkezik ebbe az országba? Természetesen feltűnik a sok autó. Kellemes látványt nyújtanak Trelleborg színes kis házcskái, és az utat végigkísérő piros színű falusi házak.

Ezekhez a benyomásokhoz párosul az a meglehetősen kevés ismeret és adat, amelyet eddig hallottam, olvastam Svédországról. A tőkés világ egyik vezető állama. Területe ötszöröse hazánk területének, lakossága 7 és fél millió, ebből 96 százalék svéd, a fennmaradó 4 százalék finn, dán, olasz, spanyol és magyar. Kisebb számban lakják az ország területét a svéd állampolgárságot többségükben felvett észtek és lettek. A lakosság életszínvonala Európában talán a legmagasabb.

Tekintve, hogy én főleg a gazdasági és kulturális viszonyok iránt érdeklődtem, az ismeretszerzés nem volt éppen könnyű. Igaz, hogy nem értek svédül, de ha értenék, akkor sem tudtam volna meg sokkal többet. A svédek zöme ugyanis nem tartozik a közlékeny emberek csoportjába. Anyagi dol-

gaik felől pedig egyszerűen nem illik kérdezni. Így jórészt az ott élő magyarok tájékoztatására voltam utalva. A kapott információkat azonban sok esetben jól meg kellett szűrni. Amint megtudták, hogy most érkeztem otthonról, sőt, még vissza is akarok menni, a svédországi életszínvonal többnyire megemelkedett. Néhány dolgot mégis sikerült többé-kevésbé pontosan feltérképezni.

A termeléssel kapcsolatban egy gyárlátogatás néhány tanulságot szeretném elmondani. A gyár szeparátorgépeket állít elő, amelyeket a világ minden részébe exportál, többek között hazánkba is. Vezetőmmel, egy ott dolgozó magyar mérnökkel először a hat ímas gépterembe mentünk. Belépve az óriási helyiségbe, legszembetűnőbb volt a tisztaság. Az óriási esztergagépek között mindenfelé vékony, sárga vonallal határolt utak futottak. A gépek mellett két-három gépenként egy-egy daru, amelyekkel a munkások maguk szállítják gépeikhez az anyagot. A raktár ugyanebben a teremben van, és onnan villanytargoncán hordják szét a szükséges eszközöket.

Amilyen nagy a gyár egészének adminisztrációja (560 munkásra körülbelül ugyanennyi tisztviselő jut), olyan kevés adminisztráció van a közvetlen termelőmunkánál. (Például a raktárból való kivételzés esetén.) Csak a munkadarabokat adminisztrálják, a gépek működéséhez szükséges fogyóeszközöket minden formázás nélkül adják ki és csupán év végén veszik azokat számba. A hatalmas raktárban mindössze négy ember dolgozik, ebből három a súlyosabb munkadarabokat szállító villanytargoncát kezeli.

A munkaviszonyokat illetően egy gyár önmagában nem sokat mond, ezért általánosítva érdemes a kérdést felvetni. A fizikai munkások nagyobb része heti 40 órát dolgozik. Fizetett szabadságuk minimuma 21 munkanap. Az állami vállalatoknál 4 százalék nyugdíj járuléka kötelező, a magánvállalatoknál pedig az 1961-es törvényerőjű rendelet értelmében szintén kötelező nyugdíj alap képzése. A nyugdíjkorhatár férfiaknál 65, nőknél 60 év.

Igen kiterjedt a társadalombiztosítás. Az orvos ugyan meglehetősen drága, még akkor is, ha év végén bizonyos visszatérítést ad az állam. Az állami kórházakban az ellátás, amennyiben a beteg a társadalombiztosításnak részese, ingyenes.

A svédországi átlagkereset kb. 1500 korona. Ez azonban elég erős szórást tartalmaz. A tisztviselők keresete 1200 korona körül mozog, ugyanakkor a segédmunkások — különösen az építőiparban — viszonylag magas fizetéssel rendelkeznek. A szakmunkások keresete 1600—1700 korona, valamivel több a technikumot végzettké. 2000 korona fölött keresnek az egyetemi diplomával rendelkezők.

Meg kell azonban még valamit említeni. Svédországban munkaerőhiány van. Ezen okból kifolyólag sok külföldi munkást vesznek fel a gyárak. Az előbb leírt kereseti viszonyok azonban rájuk már nem vonatkoznak. A külföldi állampolgár 25—30 százalékkal kevesebbet kap ugyanazért a munkáért, mint egy svéd állampolgár.

Mayer Pál

Kedvezményes filmmúzeumi bérlet egyetemisták részére

„Fritz Lang életművéből”

1965. január 10-től minden vasárnap fél 10 órakor

METROPOLIS. Német némafilm, készült 1926-ban, írta Thea von Harbou, főszereplő: Alfred Abel.

EGY VÁROS KERESI A GYLKOST. Német hangosfilm, készült 1931-ben, írta: Thea von Harbou és Fritz Lang, főszereplő: Peter Lore.

DR. MABUSE VÉGRENDELETE. Német hangosfilm, készült 1932-ben, írta: Thea von Harbou, főszereplő: Béregi Oszkár.

A TEBÖLY. Amerikai film, készült 1936-ban, írta Norman Krasna, főszereplő: Spencer Tracy.

WESTERN UNION. Amerikai film, készült 1941-ben, írta: Zane Grey, főszereplő: Robert Young.

A HÖHÉR HALÁLA. Amerikai film, készült 1942-ben,

írta: Bertolt Brecht, Fritz Lang és John Wexley. Főszereplő: Brian Donlevy.

Mind a hat filmet Fritz Lang rendezte.

A kedvezményes bérlet ára 15 forint. December 1-ig korlátozott számban a kultúrösztályon kapható. (Földszint 60-as szobában.)

Figyelem!

Kérjük, jelentkezzen a KISZ-bizottságon Bessenyei Lajos KISZ-titkárnál Kovács Ferenc, egyetemünk hallgatója, aki a KISZ Központi Bizottság és a Művelődésügyi Minisztérium felsőoktatási szervei által meghirdetett pályázaton részt vett és könyvjutalmat kapott.

ben gyakrabban döntenek a gyors pénzkeresési lehetőség mellett, szemben az egyetemi képesítés számukra áttekinthetetlen beruházásaival.

Az egyetemi végzettség megszerzésének útja idegennek és valószínűtlennek tűnik számukra. Legalábbis Nyugat-Németországban a munkásokat rendkívül nagy szociális távolság választja el a felsőfokú tanítványoktól. Akik például egyetemi városban laknak, szintén nem is érzik ennek hatását. Számukra az egyetem idegen világ marad, és csupán tudomásul veszik létezését, mint ahogy tudomásul veszik az orvosi, mérnöki, tanári vagy jogi foglalkozásokat, de azokat sem kapcsolják össze saját éleltérükkel, vagy gyermekeik jövőjével.

Nehéz jó hasonlatot találni, de azt lehetne mondani, hogy sok munkásnak az egyetem olyan tartalmat jelent, mint a protestánsnak a kolostor: ismer onnan néhány fogalmat, tudja, hogy ott is emberek élnek, talán meg is látogatott már egy ilyen kolostort, de a saját életével nem tudná összekapcsolni, és hiányzik belőle minden olyan motívum, hogy önmaga ehhez a másik világhoz tartozzon.

Szó van itt természetesen a hiányos tájékozottságról is. Az egyetemről, főiskoláról alkotott elképzelések homályosak, a lehetőségek ismerete kevés. Az értelmi beállítottság ugyancsak távolságot remlt az egyetem és a munkások között. Megnyilvánul ez például úgy, mint az egyik saar-vidéki vizsgálat során, ahol a megkérdezettek 50 százaléka azt kívánta, hogy gyermekei szintén az ő foglalkozásukat válasszák. De az „érzelmis távolság” jele a felsőoktatási intézményekkel kapcsolatban megnyilvánuló elítélő magatartás is.

Elég tipikus vélemény egy 43 éves többgyermekes bochumi kovács véleménye: „A pénzes emberek elküldik gyerekeiket, függetlenül attól, hogy buta vagy okos. A pénz számít. Ők bejutnak. A szegény emberek között is vannak jó képességek, de azok nem jutnak be. Így volt ez annál a cégnél is, ahol én vagyok. A gazdagok jai ott is bejutottak, bár azok, akiknek ehhez nem volt pénzük, jobbakt voltak. És ez így van a magasabb iskoláknál is. Nézzék csak meg, hány gazdag gyerek van ott!”

(Folytatjuk)

„Én nem hiszem, hogy közgazdász vagyok!”

Azt hiszem, hogy ez még nálam is hosszabb folyamatra eredménye volt. Kezddött talán az egész azzal, hogy egy verőfényes augusztusi délelőttön felhős homlokú atyám az agyához kapott, és a szemében egy pillanatra a felfedezés fénye villant fel, miközben imigyen kiálta fel: „Heu Réka!” — Na, mi az — szölt ki anyám a konyhából, leánykori nevét hallva.

— Réka! Hát közgazdász, az még nincs a családban!

Nem egészen egy év múlva megszülettem, s ezzel a dolog nehezén túl is voltam. Ezek után már csak a Magyar Oktatási Rendszer megfelelő fokozatáit kellett kiállnom. Ez is megtörtént. És aztán eljött a nap, amikor átélhettem a szentély küszöbét, és aki e felémelő percben egy pillantást vetett rám, szabad szemmel is jól láthatta, mennyire át meg átvagyok itatva lelkesedéssel, s szabad füllel is hallhatta, hogyan buzog bennem a hivatásérzet.

Még aznap megfogadtam a szent és nagy esküvéssel, hogy én mindent megtanulok, amit az elkövetkező négy évben elértek. Nem panaszkodhatom. Jöcskán tetek élém. Egyik tanszék a másikat multa felül, de én éjt nappallá téve bebonyolítottam, hogy az emberi teljesítőképességnek nincs határa. Rövid leszek. Röpké négy év alatt matematikussá, statisztikussá, könyvelővé, függőkertésszé, történésszé, olvasztárra, villanypásztorra, kereskedővé, politikussá, bányarémimé — egyszerűen, komplett közgazdászra sikerült kiképezni magamat.

A diplomaosztásnál a legkomplettebb közgazdászok jártak babéroskorú magára a rektor illesztette fejém lágyára, és a dékán hivatal dolgozó a meghatottságtól fátyolos szemmel, csupán könny zsebkendőikkel még akkor is integettek utámm, amikor már rég átléptem új munkahelyem küszöbét.

Az üzem ahová kerültem, a népgazdaság számára oly nélkülözhetetlen Kótyonfity és szintetikus röppentyű gyártására volt átpro-filítrozva. Gyermekkorom óta ez a kedvenc iparágom és azt hiszem, így teljesen érthető, hogy kitörő örömmel fogadtam az első rámbizított feladatot.

Az első pillanatban roppant egyszerűnek tűnt. Megoldásához mindössze Új Kaledónia Kótyonfity és szintetikus röppentyű Iparának a Goljárámra gyakorolt hatását kellett volna kimutatnom, különös tekintettel a narodnyikokra.

És ekkor szörnyű dolog történt. Már az első lépésnél elakadtam. Megpróbáltam parciálisan integrálni az egészet, de minden eredmény nélkül. Háromszor is kiszámítottam az archaikus trendet, és az aggregátorindex oda-vissza súlyozott közepre igazított szórását, de így még a közös nevezőt is exponenciális görbékben kaptam meg. Aztán elkönyveltem az egészet, először az óramutató járásával egyenlő, majd ellenkező irányban, sőt Greenwichi időszert is. Sehol semmi! A Wicksell-féle konjunktúra elmélettel való párhuzamba állítás és a pénz féttis jellegével való besorozás útján is csak arra a kérdésre kaptam meg a választ, hogy mélyen van-e a Magma?

Már-már azon voltam, hogy feladva a küzdelmet, az egész problémát Fob-paritással elküldöm a fenébe, amikor egy öreg szakai bácsi lépett oda hozzám: Egy ideig érdeklődéssel figyelte vergődésemet, majd hozzányúlt a problémához. A zsebéből előszőr egy rozsdás drótardatot, egy jó állapotban levő üveg-szemet és egy első világháborús gázálcot vett elő. Néhány mozdulattal összeagyusztálta őket, majd Észak-Északnyugati irányba előhajította az egészet. — Na fiam —, fordult utána hozzám —, amint láthatta a kótyonfity-nincs hatással a Golf-

Áramra, különös tekintettel a narodnyikokra!
Elhűlten néztem az öregre, majd mélyszéges tisztelettel a hangomban megkérdeztem:
— Mondja bátyám, maga milyen fakultáson végzett?
— En fiam — húzta fel szemöldökét — a Mester utcai elemiben. Még 14-ben.
— Dehát mégis, mi a titka annak, hogy így ért hozzá?
Az öreg érdeklődéssel nézett végig rajtam, majd a szemem megállt egy elhullajtott Fischer-Paasche-féle formulán. Csendesen elmosolyodott a bajsa alatt, majd hozzám fordult.
— Látott már maga Kótyonfityet? Járt már Új Kaledóniában?
— Nem — szöltam csodálattal.
— Na, látja, édes fiam, nem ártott volna talán ezeket is meg nézni!
— puskás —

Hallottuk...

Orosz órán, társalgás közben a tanárú így szól egy hallgatóhoz:
— Mit csinált vasárnap?
— Olvastam a Zabhegy-zőt.

Ezután hosszas kollektív magyarázat következett a zabhegyezés műveletének orosz nyelven való kifejezése érdekében. Majd a tanárúban a következő kérdés vetődött fel:
— Zá csem nádó éto gyé-láty?

— A második ötéves tervről volt szó politikai gazdaságtan szemináriumon. Az egyik hozzászóló többek között ezeket mondotta:
„A második ötéves terv egyik feladata: nem kell mindenféle vacakot gyártani, át kell adni gyártásra a nemzetközi munkamegosztásnak.”

— Ugyancsak politikai gazdaságtan szemináriumon és ugyancsak a fenti témából hangzott el egy másik aranymondás is:
„Megállapíthatjuk, hogy a második ötéves terv a megvalósulás útján áll.”

— K

SPORT

Egy szakosztály jubilál

Epp egy éve, hogy egyetemünk természetjáró-szakosztályán belül néhány elszánt sportember külön csoportot alakított: a tájékozdási futók szakosztályát. Őket nem elégitette ki a hagyományos turistatempó és az egyszerűbb tájékozdási talányok megoldása. Nehezebb feladatra vállalkoztak.

A szakosztály öt lelkes versenyzővel alakult, idén tavasszal pedig már 7 tagot számolt. Áprilisban a IX. kerületi bajnokságon megszerezte a győzelmet.

Májusban a Lillafüred környékén megrendezett főiskolai bajnokságon elismerésre méltóan szerepeltek a népes mezőnyben. A szeptemberi négyfordulós Budapest-bajnokságon a gyenge kezdés ellenére sem csüggedve, nagy küzdelemben sikerült a 16. helyet megszereznük, s így elkerültük a kiesést.

A bajnokság magas színvonalát és a nyári edzés-kiesés okozta formahanyatlást figyelembe véve ezt az eredményt is kielégítőnek tarthatjuk.

A szakosztály jelenleg 14 férfi és 5 női versenyzővel felsősorban az elméleti, tájékozdási továbbképzésen van a hangsúly, majd fokozatosan előtérbe kerül a fizikai felkészülés.

A lelkiismeretes edzés fontosságát bizonyítja, hogy például májusban 12 000 méter hosszú, 800 méter szintkülönbségű, ismeretlen útvonalon kellett végig futni a versenyt. Összel pedig 8000 méter útvonalon, vakstétli éjszakában, zuhogó esőben és sűrű ködben folyt a küzdelem.

Bízunk benne, hogy szakosztályunk felkészülése a tavasz új feladatokra sikerrel lesz és még jobb eredményekkel örvendeztet meg a kicsiny, de lelkes szürkolőtábor.

Tóth Endre

KISZ-életem

Van nekem egy jó barátom, aki egyik tarsegyetemünk hallgatója. (Szóval, nem a mi egyetemünkre jár!) Ez a barátom nemrég levelet írt távol levő menyasszonyának, s nekem is megmutatta. (Már-már a levelet.) Érdekesség miatt közlök belőle egy részletet, a levéltitok-sértésből eredő jogi következményeket pedig majd annak idején megbeszéltem jogi tanszékünkkel.

„Kis Életem!
En így élem KISZ-életem. Van ugyebár a vezetőség, aztán létezik a tagság, majd utána sokáig semmi és legvégül rengeteg KISZ-gyűlés. (Hathavonként kétszer.) Az ilyen gyűlések rendkívül aktív légkörben folynak le. A vezetőség tagjai beszámolnak a végzett munkáról, aztán várják a hozzászólásokat. Amikor már eleget vártak, akkor a vezetőségi tagok hozzászólnak. (Hál' istennek, általában bőbeszédű emberek.) Aztán valahogy eltelik az idő. Körülbelül így:

Elnök: Kedves Elvtársak! Az utóbbi időben örvendetesen megváltozott a tagság eddigi passzív magatartása. Csak egy példát: a legutóbb szervezett társadalmi munkára lelkesen és tömegesen jelentkeztek a hallgatók. Mintegy huszonketten. Ebből hatan meg is jelentek. Egyetemünknél évekre visszamenően kimagasló eredmény ez, elvtársak!

Sorolhatnám, de nem teszem, mert a sikereket Önök is ismerik. Mint tudják, a

tagság rége óta sokat vitatott passzivitásán az utóbbi évben új módszerrel próbáltunk változtatni. Igyekszünk minden embernek feladatot adni, valamilyen funkcióval felruházni. Szívós munkával elértük, hogy ma már tulajdonképpen nem is létezik tagság, csak különböző szintű vezetőség. Feladataik elvégzése során, biztosan rengeteg problémával találkozunk az elvtársak, melyeket szeretnének itt a gyűlés előtt elmondani. A várható nagyszámú hozzászólásra való tekintettel javaslom, hogy a jövő héten ugyanebben az időpontban tartunk újabb összejövetelt, ahol azok is megtehetik észrevételeiket, akik ma nem kerültek sorra.

Most pedig várjuk a hozzászólásokat...
Na, tessék hát, elvtársak...
Na, tessék hát...
Na, tessék...
Na-a-a-a-a...
(Félórás noszogtatás.)

Az elnök: Na, és mit szólnak az elvtársak a Fradi bajnoksághoz?
Első hozzászóló: Ha figyelembe vesszük, hogy Albert éppen az utolsó fordulókra sérült le...
Második hozzászóló: De azt se felejtsek el, kedves elvtársak, ha Tichynek akkor lábra jön a lasztí...
Hatvanegyedik felszólaló: Én, persze, Baróti helyében...

A KISZ-gyűlést egy hét múlva, ugyanebben az időpontban folytatjuk.”

Balogh Gyula

Olimpia volt

Az olimpiai láz nem került el egyetemünktől sem. Megjelentek az előadások a zseb-és táskarádiók. Először csendben, szerényen működtek, néhány helyen egyenesen fülhallgatóval, de ahogy nőtt számuk, úgy nőtt a rádiósok hangereje. Hála a technika rohamos fejlődésének, ma már a gyufafej nagyságú rádió-nak is olyan hangja van, hogy elegendő egy érzékenyebb oktató megőrvítéséhez.

A reakció azonban különböző volt. Egyesek felháborodással, mások közömbösen fogadták a tanár-diák harc újabb fordulatát, s volt, aki együtt izgult a tömegekkel.

Polyák és Kozma aranyéremnél már nem lehetett vizatartani a bennszorult lelkesedést: a hallgatóság tapsviharában tört ki. Ettől kezdve minden aranyéremt megőrvítettünk. Néhányan a baloldalon ugyan amel-

- 1. Diósgyőri VTK
- 2. Soproni MAFC
- 3. Kecskeméti Előre
- 4. Kecskeméti Petőfi
- 5. Székesfehérvár
- 6. KISTEXT
- 7. Zalaegerszegi TE
- 8. Közgazdasági Egyetem
- 9. Soproni Textil
- 10. Egrí HSC
- 11. Szegedi Postás

(A VM KÖZERT visszavált a mérkőzésről.)

„Költöztetés” után

Összezsúfolva bár, de továbbra is örömmel fogadjuk a 381-es szerkesztőségi szobában egyetemünk valamennyi oktatóját és dolgozóját — akik a lap munkáját a legkisebb mértékben is támogatják (Fotó: Száva)

Várakozáson alul...

Véget ért az olimpia. Az élményekről adott beszámolókat viszont most kezdődnek.

Mi Kamuti Lászlót kerestük fel, aki egyetemünk végzős hallgatója, és a tör csapaton képviselte hazánk színeit Tokióban.

A magyar vívók négy aranyéremt szereztek, a törzőknek viszont csak az 5. hely jutott.

— Mi lehet ennek oka? — kérdeztük Kamutitól.

— Sajnos, valóban várakozáson alul szerepeltünk, és ennek egyik oka az idegesség volt. Így történhetett, hogy egy olyan csapatból, amelyet nem is jegyeznek a vívósportban, vereséget szenvedtünk. Az olasz bírónak is szerepe volt kudarcunkban, mert vitás esetben mindig a japánok javára ítélte meg a találatot.

— Bizonyára sok meglepetésben volt részetek?

Nem volt meglepő a sok autó, de az annál inkább, hogy legtöbbje japán gyártmányú. Az áruházak 8–10 emelet magasak, és árukínálatuk jellege olyan, hogy szőgtől kezdve autógig minted árúsítanak. Sokan beszélnek angolul, a hirdetések és feliratok a japán mellett általában angolul is megjelennek. Az utcákon mindig rengeteg ember járkal. A nők a hátukon

viszik gyermeküket. Gyakran látni embereket kötéssel a szájuk előtt, ezek a „nathás emberek”, és nem akarják, hogy a többiek is elkapják tőlük.

— Történt-e valami kedves epizód veletek Tokióban?

— Egyszer például az összes vívót meghívták a Japán Császári Palotába, ahol kendo-bemutatót tartottak. A kendo nemzetű sport Japánban, magyarral talán a botvívás szóval lehetne lefordítani.

— A többi magyar sportoló szereplésén mint néző részt tudtál-e venni?

— Abban a „szerecsés” helyzetben vagyok, hogy például láthattam a Kajdi-Baranniykov mérkőzést. Előtte beszéltem Kajdi edzőjével, aki elmondta tervüket, hogy másfél menetig csak védekezzen, és amikor Baranniykov már fáradni kezd, akkor támadjon Kajdi. Hogy a győzelem nem sikerült, annak véleményem szerint két oka volt: az egyik, hogy a szovjet ökölvívó nem fáradt ki, a másik, hogy a bírónak nem lett volna szabad a földről felállni Kajdihoz engedni Baranniykovot, amíg Kajdi nem ínt, hogy folytatja a küzdelmet.

— További terveid?

— Szeretnék a következő olimpián is részt venni és eredményesebben szerepelni, mint Tokióban.

Póór István

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Cím: IX. Dimitrov tér 8.
Telefon: 189-850/138 m.
Felölös szerkesztő: dr. Kahulits László
Kiadja: Hírlapkiadó Vállalat
Megjelenik 2 hetenként
Készül a Szikra I. Lanyomdában

6 KÖZGAZDÁSZ

Világcsúc s születik: Melyik hülye tette a medencébe a krokodilt?